

19 I 20 DE JUNY DE 2015

ESCOLA FEMINISTA D'ESTIU

PER A DONES QUE NO SOM COM GAL

FEMINISMES PER A ENDERROCAR EL PATRIARCAT

DIVENDRES 19 JUNY

16:30h Eix 1: "Art-íssimes, activismes
feministes des de l'art.
Fusió artística de
creativitats significants"

DISSABTE 20 JUNY

11:00h Eix 2: "Fartíssimes de
precarietats vitals.
Alternatives i accions per
una vida vivible "

14:00h Vermut feminista

ORGANITZEN

Xarxa Feminista
Ca la dona
Activistes independents

TOTES LES ACTIVITATS

Al local de Ca la dona
C/Ripoll, 25
<M> L4 Jaume I

Benvingudes a l'Escola Feminista d'Estiu 2015!

Som davant la **sisena edició** de l'Escola Feminista d'Estiu (EFE'2015), un espai d'autogestió i construcció col·lectiva on fem circular els sabers, coneixements i teories feministes que entre totes aportarem. L'EFE és un procés participatiu, obert a totes les feministes rebels que no som com cal i que tenim ganes de compartir, aprendre i conèixer coses noves i alhora enfortir-nos amb les energies, les idees i les capacitats de totes.

Algunes de nosaltres que tenim experiència sobre els temes proposats plantejaran els marcs generals conceptuals i alhora situaran les experiències personals i les reflexions crítiques per dinamitzar els debats i fer-nos pensar.

En aquest dossier trobareu un seguit de lectures per tal que puguem partir d'uns texts comuns que ens ajudaran a aprofundir en els debats. Així mateix també hi trobareu links/enllaços i algunes referències bibliogràfiques sobre els temes que es tractaran en aquesta edició:

Eix 1: Art-íssimes, activismes feministes des de l'art. Fusió artística de creativitats significants.

Eix 2: Fartíssimes de precarietats vitals. Alternatives i accions per una vida vivible.

Us animem a difondre i a participar a l'EFE, en l'organització, en els debats, amb piulades, amb les vostres aportacions i amb tot el que vulgueu. Les vostres reflexions i opinions per escrit (abans, durant i després de l'EFE15) seran molt ben rebudes i s'editaran en properes edicions de la col·lecció "Teranyina" de la Xarxa Feminista (www.xarxafeminista.org). Els dossiers i materials de les diferents edicions de l'EFE estan disponibles per ser utilitzats i reutilitzats més enllà de l'àmbit de l'EFE on puguin ser útils o facin falta.

Durant l'EFE i per tal de crear un espai de relació creatiu i còmode, hem de tenir cura entre totes de:

- Fer debats inclusius i participatius.
- Construir un espai feminista, plural, divers i de confiança.
- Escoltar-nos i respectar el torn de paraules.
- Focalitzar les intervencions en el tema plantejat.
- Seguir les indicacions de les dinamitzadores dels tallers.
- Fer intervencions breus i no monopolitzar la paraula.
- Evitar diàlegs bilaterals i facilitar debats col·lectius.

Per a la dinamització dels debats comptarem amb:

Eix 1:

Karol Bergeret <http://karolbergeret.blogspot.com.es/>

Anna Fando <http://www.annafando.com>

Chari Ronda <http://www.flamencoterapia.es/>

Eix 2:

La vaga de totes <https://vagadetotes.wordpress.com/>

La PAH de Sabadell <http://afectadosporlahipoteca.com/tag/pah-sabadell/>

Maria Rodó <http://espaifabrica.cat/index.php/autores-i-autors/item/692-la-revoluci%C3%B3-ser%C3%A0-feminista-o-no-ser%C3%A0>

Fem possible entre totes aquest espai polític autogestió de sabers i pràctiques feministes!!

L'Escola Feminista d'Estiu 2015 tindrà lloc a Ca la Dona (C/Ripoll, 25)

Horaris i Programa

Divendres 19 de juny

16.30h Eix 1: Art-íssimes, activismes feministes des de l'art. Fusió artística de creativitats significants.

Dinamitzen: Karol Bergeret, Anna Fandos, Chari Ronda

Dissabte 20 de juny

11.00h Eix 2: Fartíssimes de precarietats vitals. Alternatives i accions per una vida vivible.
Dinamitzen: La vaga de totes, La Pah de Sabadell, Maria Rodó

14.00h Vermut feminista

EIX 1: Art-íssimes, activismes feministes des de l'art. Fusió artística de creativitats significants

Aquest eix és en sí mateix un acte reivindicatiu de l'art com a una eina d'expressió crítica, creativa i revolucionària que han fet servir històricament les feministes per desenvolupar altres formes d'activisme polític. Des de l'art s'ha deconstruït i re-significat constantment els imperatius patriarcals, sota diferents formes i disciplines, generant espais de reflexió i aportant als feminismes nous llenguatges per enderrocar el patriarcat.

Davant el que moltes feministes han anomenat "la crisi de la teoria", emergeixen diferents formes d'expressió artística feministes, que es reapropien dels teatres, els museus, el ciberespai, els escenaris... per esculpir, ballar, pintar, interpretar, recitar, rapear... discursos crítics contra el sistema heteropatriarcal. A aquestes alçades és una evidència dir que les feministes que ens dediquem a l'art podem generar "ARTeoria". Reivindiquem l'art en la seva diversitat, fugint de l'elitisme androcèntric que sovint l'acompanya.

Estem Art-íssimes que des dels discursos classistes i androcèntrics se'ns digui què és i què no és art, i s'hagi qüestionat l'art com a forma d'expressió sòlida, potent i radical per fer front al patriarcat. Reivindiquem l'activisme artístic i creatiu que ens permet fer denúncia i que a més ens connecta al plaer i la diversió sovint inherents als processos creatius.

L'art com a eina d'apoderament de dones, lesbianes i trans es posa a disposició de l'activisme feminista per transformar, deconstruir i re-significar les realitats conegudes i transitades, sota la premissa que no hi ha una única manera d'expressar-se a través de l'art, sinó tantes com subjectivitats existents.

Els cossos de les dones, com ens diu la Marcela Lagarde, han estat territoris ocupats, normativitzats, vigilats... per l'ordre patriarcal, mentre que per al feminisme els cossos de les dones són territoris d'experiència creativa i d'emancipació. En aquest sentit, són innumbrables les creacions artístiques que des del feminisme han despertat la consciència crítica per mostrar l'impacte dels mandats patriarcals en el disseny dels cossos, la sexualitat i la subjectivitat de les dones, lesbianes i trans. Les creativitats feministes han desenvolupat el seu propi activisme emprant el llenguatge artístic per reapropiar-se dels cossos de les dones, i denunciar la concepció històrica de la qual ens parlava el *Segon Sexe* de Simone de Beauvoir de l'apropiació dels cossos de les dones com a éssers-per als-homes.

És innegable que l'art com a una eina d'expressió activista feminista ha enriquit als feminismes amb nous llenguatges i noves formes de fer política, alhora que s'ha reapropiat d'espais creatius i artístics on els discursos més teòrics no havien aconseguit arribar. La creació de noves formes de comunicar a través d'accions artístiques ha obert la possibilitat d'ampliar l'abast dels feminismes, potenciant un efecte molt potent de contaminació per arribar a tots els espais i ser-hi presents. Els feminismes continuen creixent i diversificant-se, enriquint-se i contaminant-se per transformar el món, sota formes i subjectivitats infinites que no fan més que reapropiar-se dels nostres espais i les nostres vides, per resignificar les nostres realitats.

Fragments

“En enfrontar-nos a aquesta situació, és a dir, als símbols culturals representats per una hiperfeminitat blanca, econòmicament dominant i heterosexual, que restableix grans diferències de poder, al mateix temps que les nega: què es pot fer? El primer que pot fer una crítica feminista és reconèixer les "apories i afàsies" de les estructures teòriques i dirigir una mirada esperançada a (dones) artistes. Sens dubte, els esperits creatius tenen un avantatge enfront dels mestres del metadiscurs, especialment del metadiscurs deconstruccionista. Aquesta és una perspectiva superb: després d'anys d'arrogància postestructuralista, la filosofia queda endarrerida respecte de l'art i de la ficció en una difícil lluita per tal de mantenir-se al dia en el món actual. Potser hagi arribat el moment de moderar la nostra veu teòrica interior i intentar enfrontar-nos a la nostra situació històrica d'una manera diferent.” **Rosi Braidotti**

<http://www.estudiosonline.net/texts/diferente.html#fn1>

“La pregunta "Per què no hi ha hagut grans dones artistes?" ens ha portat fins ara a la conclusió que l'art no és una activitat autònoma i lliure d'un individu superdotat, "influit" pels artistes anteriors i, de forma més vaga i superficial, per les "forces socials". Lluny d'això, la situació global de la producció artística, tant pel que fa al desenvolupament del creador com quant a la naturalesa i la qualitat de la pròpia obra d'art, s'enquadra en una situació social, és un element clau d'aquesta estructura social i està condicionada i determinada per institucions socials concretes i definibles, ja siguin acadèmies d'art, sistemes de mecenatge o mitologies sobre el creador diví o l'artista com "súpermascle" o marginat social.” **Linda Nochlin**

<http://www.vitoria->

[gasteiz.org/wb021/http/contenidosEstaticos/adjuntos/es/87/78/48778.pdf](http://www.vitoria-gasteiz.org/wb021/http/contenidosEstaticos/adjuntos/es/87/78/48778.pdf)

“Els nostres cossos haurien de poder experimentar diferents tipus de moviments i llenguatges, més enllà dels socioculturalment apresos i imposats... la força i la profunditat que amaga el flamenc el converteix en una eina d'indiscutible valor per a poder treballar l'assertivitat corporal i l'apoderament de les dones, oferint l'oportunitat que aquest proporciona per a treure el potencial i els recursos que cada dona ja posseeix per a ser protagonista dels seus propis processos, resignificant-los i transformant-los.” **Chari Ronda**

http://www.laindependent.cat/index.php?option=com_content&view=article&id=2444:flamencoterapia-desenvolupament-personal-per-a-dones&catid=75:terapias-alternatives&Itemid=112&lang=ca

“El cos ha estat espai de captiveris de les dones les vivències d'alienat de les quals tenen varies dimensions: una opressiva, definida per la propietat i el control d'altres sobre el cos en tant que cos-d'altri. I l'altra, en la qual el cos se li manifesta a cada dona com a una cosa que ha d'adaptar d'acord amb canons sexuals, estètics, morals, de salut cos-para... El cos és experimentat també com una cosa esclafadora i inaprensible que s'imposa a la pròpia dona.” **Marcela Lagarde**

<http://www.cotidianomujer.org.uy/sitio/pdf/ElFeminismoenmiVida.pdf>

Enllaços i altres referències

Amelia Jones (2007) "1970-2007. El legado del arte feminista", en: *Batalla de los Géneros*, CGAC.

Bea Porqueres. *Reconstruir una tradición: las artistas en el mundo occidental*. horas y HORAS la editorial. Madrid. 1994

Chari Ronda (2008) "Dones+emocions+feminismes=flamencs". *Revista Ca la Dona*, 61, pp. 4-6. En: <http://www.caladona.org/revistesclid/caladona61.pdf>

Colectivo Ma Colère (2006) *Mi cuerpo es un campo de batalla. Análisis y testimonios*. Edicions la Burbuja: València.

Judy Chicago

<http://lavidanoimitaalarte.blogspot.com.es/2012/03/judy%E2%80%90chicago%E2%80%90pionera%E2%80%90del%E2%80%90arte%E2%80%90feminista.html>

Linda Nochlin (1971) *¿Por qué no ha habido grandes mujeres artistas?*

<http://www.vitoria-gasteiz.org/wb021/http/contenidosEstaticos/adjuntos/es/87/78/48778.pdf>

Marian López Fernández. *Arte, feminismo y postmodernidad: apuntes de lo que viene*

http://www.arteindividuoysociedad.es/articulos/N4/Marian_Lopez.pdf

Mujeres en red. Las Cyborgs

<http://www.nodo50.org/mujeresred/internet-ciberfeminismo.html>

Guerrilla Girls

<http://www.mujeresenred.net/spip.php?article1566>

<http://www.guerrillagirls.com/>

Manifest Cyborg. Donna Haraway

http://xenero.webs.uvigo.es/profesorado/beatriz_suarez/ciborg.pdf

Manifest Queer. Cossos apoderats

<http://cuerposempoderados.wix.com/gordas#!manifiesto/c1xl7>

Manifest contrasexual. Beatriz Preciado

http://www.anagrama-ed.es/PDF/fragmentos/A_424.pdf

Manifest Scum. Valerie Solanas

http://www.iztacala.unam.mx/errancia/v1/PDFS_1/POLIETICAS6_SCUMMANIFESTO.pdf

Mari Luz Esteban "Cuerpos y políticas feministas"

<https://www.youtube.com/watch?v=dgfQkY8um30>

Mari Luz Esteban (2013) *Antropología del cuerpo*. Edicions Bellaterra: Barcelona.

Teresa de Lauretis (1985) "Estética y Teoría Feminista : reconociendo el cine feminista", En : 100%, Editat per Mar Villaespesa, Museu d'Art Contemporani de Sevilla, 1993, 244-271. + "Lesbianism and the Theory of Spectatorship", in: *The Practice of Love, Lesbian Sexuality and Perverse Desire*, Bloomington, Indiana University Press, 1994.

EIX 2: "Fartíssimes de precarietats vitals. Alternatives i accions per una vida vivible"

S'acostuma a parlar de precarietat com a un problema econòmic de primera magnitud que afecta les persones en l'àmbit laboral, fent referència al tipus de contractes, la durada i les seves condicions. És a dir, s'identifica la precarietat amb una amalgama de contractes temporals, en pràctiques, "contractes escombraries", facilitats d'acomiadament, fixos discontinus, riscos laborals, etc.

Però des de posicionaments més crítics, es considera que la precarietat va més enllà d'un simple -i reversible- procés de desregulació del mercat de treball. La precarització no pot considerar-se només un procés natural de les societats avançades relacionat amb les característiques de l'economia global o el treball cognitiu complex. S'ha d'entendre com a una estratègia dissenyada per dinamitar les institucions socials de les que es van dotar els estats occidentals després de la Segona Guerra Mundial (la sanitat pública, els subsidis d'atur, els sistemes de jubilació...)

A aquestes perspectives podem sobreposar-hi les visions feministes que ja abans de l'esclat de la "crisi" van llançar el concepte de precarietat de la vida per entendre què ens estava passant.

La precarietat de la vida és una concepció radical (en el sentit d'anar a l'arrel de les coses) que s'entén no només com un problema econòmic, restringit a l'àmbit dels mercats i l'ocupació, sinó com a un fenomen social que té a més unes dimensions de gènere fonamentals.

Estem en un context social de precarietat vital, una precarietat que va més enllà del punt de vista exclusivament laboral i salarial, que determina una incertesa sobre l'accés sostingut als recursos essencials per al ple desenvolupament de la vida d'una persona. Estem parlant de processos amplis de sostenibilitat de la vida. El nostre context socioeconòmic és escenari d'un conflicte entre l'acumulació que regeix els mercats (capital) i la de la cura de la vida (vida). El benefici dels mercats està en l'epicentre del sistema socioeconòmic.

El capitalisme heteropatriarcal, en el seu procés de globalització, ha fet créixer les condicions de precarietat en la vida de les persones, tant a casa nostra com en els països de l'anomenat "Sud" amb un objectiu clar: accelerar la mercantilització de la vida i del planeta. La precarització laboral es pot entendre com una part de la precarització global de la vida i de la dignitat humana. La precarietat suposa caminar constantment sota la por a caure en l'exclusió social. I aquesta por és la que els permet imposar els seves condicions i deixar-nos sense drets.

Des dels feminismes s'ha assenyalat que la crisi és inherent al sistema, ja que ataca de forma exponencial i sense mesura un conjunt de dimensions de la vida: ecològica, de reproducció social, de cures, de salut, de representació política. En definitiva, es denuncia el capitalisme heteropatriarcal perquè sotmet la vida a la seva lògica d'acumulació, propiciant una crisi civilitatòria. Aquest conflicte es representa sovint a través de la metàfora de l'iceberg.

Aquesta metàfora situa a la part superior el sistema productiu de l'economia i el treball remunerat. Mentre que a la part submergida, situa al sistema reproductiu i el treball de cures, il·lustrant la invisibilització de l'esfera reproductiva, el volum de treball de cures i la seva contribució indispensable al sosteniment del sistema productiu.

Les polítiques neoliberals arran de la crisi financera, han accentuat el que des dels

feminismes veníem denunciant com la "crisi de les cures". El desmantellament del que es va anomenar "l'estat del benestar" i la invasió dels negocis privats en el que eren serveis públics que sustentaven els drets de les persones. Per això han sorgit les marees ciutadanes que mostren l'emergència de la vulnerabilitat com a resistència i com a reivindicació política.

Ja no és possible ni desitjable tornar enrere, a l'estat anterior a la crisi financera. Els feminismes podem aportar molt des dels conceptes de "interdependència", "vulnerabilitat

dels cossos" i "sostenibilitat de la vida" a la construcció social de noves relacions socials que sostinguin i coresponsabilitzin en cada àmbit de la vida personal i col·lectiva, el paper que els correspongui en les cures de la vida. Des de l'àmbit de les relacions personals més properes, als àmbits comunitaris o el "comú", al de les institucions socials supra-comunitàries o estatals, haurem de construir nous llaços que completin els cercles de vulnerabilitat, coresponsabilitat, solidaritat i interdependència.

En definitiva, proposem una ruptura amb els paradigmes econòmics anteriors, presentant noves mirades que situïn la vida al centre i el treball de cures com a un aspecte determinant de la reproducció social i de les condicions de vida de la població.

La vida és vulnerable. La vida és incerta. Ens hem de fer càrrec de la vida. La vida és interdependència i no tenim estructures col·lectives que es facin càrrec de la vulnerabilitat. La precarietat és una conseqüència de no tenir aquestes estructures col·lectives per fer-nos

càrrec de la vulnerabilitat i la interdependència. Hem sortit al carrer i hem envaït les xarxes per construir aquest altre món possible que ja no pot esperar més... Però encara queda molt per fer!

Fragments

"El precariat global no és encara una classe en el sentit marxista en trobar-se internament dividit i unit únicament pels seus temors i inseguretats. Però es tracta d'una classe en formació, que s'acosta a la consciència d'una vulnerabilitat comuna. No només es compon de tot aquell que es troba en una ocupació insegura... el precariat es compon dels que tenen la sensació de que les seves vides i identitats estan fetes de retalls esfilagarsats, amb els quals no poden construir-se un relat desitjable o fer-se una carrera, combinant formes de treball i tasques, joc i oci de manera sostenible . "

Guy Standing <http://www.sinpermiso.info/textos/index.php?id=4212>

"...La idea de precarietat vital conté (i ahora desborda) la precarietat laboral. És un concepte que inclou el descentrament dels mercats: la precarietat laboral no és rellevant en si mateixa, sinó en la mesura que l'ocupació és la principal font d'ingressos, de drets socials i d'identitat; és a dir, la precarietat laboral importa per la combinació dels seus efectes amb tots els altres factors que intervenen en el nexa entre qualitat de vida i salari ... La por de caure en l'exclusió ens manté atrapades en situacions de precarietat" **Amaia Perez Orozco**

http://www.traficantes.net/sites/default/files/pdfs/map40_subversion_feminista.pdf

“La meva referència a la dependència podria incloure perfectament la dependència de la mare, de la cuidadora, però no és aquesta la forma primària de dependència que m'ocupa aquí. En teoritzar el cos humà com a dependent en certa mesura d'una infraestructura -entesa complexament com a entorn, relacions socials i xarxes de suport i sosteniment- el mateix ésser humà demostra no estar separat de l'animal o del món tècnic, portem a un primer pla les maneres en què som vulnerables a les infraestructures minvades o en procés de desaparició, els suports econòmics i el treball predictable i ben remunerat. Som vulnerables no només entre nosaltres -un tret invariable de les relacions socials- sinó que aquesta mateixa vulnerabilitat indica una condició més àmplia de dependència i interdependència que canvia la manera dominant d'entendre ontològicament al subjecte corporitzat... La vulnerabilitat pot emergir dins dels moviments de resistència i de la democràcia directa precisament com una mobilització de l'exposició corporal... Dóna nom a un conjunt de relacions entre éssers sensibles i el camp de força d'objectes, organitzacions, processos vitals i institucions que constitueixen la possibilitat mateixa d'una vida vivible... Sembla que sense ser capaços de pensar en la vulnerabilitat, no podem pensar en la resistència i, en pensar en la resistència ja estem començant a desmantellar la resistència a la vulnerabilitat per tal, precisament, de resistir.” **Judith Butler**

<http://paroledequeer.blogspot.com.es/2014/06/repensar-la-vulnerabilidad-por-judith.html>

“De tots els tipus de precarietat el que més em preocupa és precisament la precarietat que s'instal·la en els ànims, a les ganes, en els horitzons, aquesta precarietat que no mesuren les estadístiques. La que és induïda per la por, per la impotència i la frustració de no poder planificar i/o controlar la teva vida, la sensació d'estar a la vora de l'abisme, a la vora de l'exclusió... He pogut comprovar en la meua pròpia pell com la construcció de coneixement col·lectiu i la mobilització són els millors ansiolítics. Com la resposta que li va donar una psiquiatra a una pacient, recollida en una notícia de Diagonal: "miri, vostè no està deprimida, és que el seu banc l'enganya". Aquest diagnòstic anava acompanyat d'una recepta mèdica: "aneu a la PAH, Stop Desnonaments. Assemblea d'Habitatge de Lavapiés. 15M." **Carmen Crespo**

<https://addi.ehu.es/bitstream/10810/15046/1/TFM.%20CRESPOC.%20Desde%20la%20oprecariedad%20al%20BV.2014.pdf>

"A la meua generació se li va vendre durant anys un relat pervers sobre un ascensor que et permetia portar una vida millor que la dels teus pares si estudiaves molt i t'esforçaves al màxim. Aquesta ha estat la nostra "pedra d'eternitat". Maleïda meritocràcia! Se'ls va oblidar afegir al relat que aquest ascensor només arribava fins a un cert pis si pertanyies a la classe mitjana i dos pisos més avall si a sobre ets dona. Adonar-nos que tot era mentida ha estat sens dubte la gran decepció compartida. Com a generació hem hagut d'aplicar el decreixement abans de aprendre'ns la teoria. Hem acomiadat a l'aeroport amigues i amics que van tocar sostre (fins i tot el de vidre) i que no volien convertir-se en aquesta joventut sense futur de les pancartes.” **Sonia Herrera Sánchez**

http://www.eldiario.es/catalunyaplural/donesenxarxat/igualtat-patriarcat-insubmises_6_369973012.html

“L'economia feminista: ruptura teòrica i proposta política. El que s'anomena economia feminista, afortunadament, no és un pensament únic, més aviat es tracta d'un ventall de posicionaments. Però tots ells segueixen un fil conductor: plantegen una visió del món social i econòmic més realista que les que ofereixen la majoria de les diferents escoles d'economia. Des de la nostra perspectiva és possible identificar tres idees com els fonaments de l'economia feminista: a) ampliar les fronteres de l'economia més enllà del mercat com a manera d'incorporar el treball domèstic no assalariat com a part del circuit econòmic b) "descobrir" el treball de cures i el seu significat, i c) plantejar que l'objectiu no hauria de ser el benefici privat sinó la cura de la vida”

Cristina Carrasco

<http://issuu.com/laovejaroja/docs/introduccion>

“Almenys des que els zapatistes varen conquerir la plaça del Zócalo, el 31 de desembre de 1993 a San Cristóbal de las Casas, per protestar per la legislació imposada que dissolia el sistema mexicà d'*ejidos*, el concepte de «el comú» ha anat guanyant en popularitat dins de l'esquerra radical, tant en Estat Units com internacionalment, emergint com a punt de trobada i camp d'acció comuna entre anarquistes, marxistes/socialistes, ecologistes i ecofeministes. Hi ha raons de pes que justifiquen l'arrelament i importància que aquestes idees, aparentment arcaïques, han adquirit dins dels moviments socials contemporanis. Dues d'elles destaquen en particular. D'una banda, s'ha produït la desaparició del model revolucionari estatalista que durant dècades havia conformat els esforços dels moviments socials radicals per construir una alternativa al capitalisme. D'altra, l'intent neoliberal de subordinar totes i cadascuna de les formes de vida i de coneixement a la lògica del mercat ha incrementat la nostra consciència del perill que suposa viure en un món en el qual ja no tenim accés als mars, els arbres, els animals ni als nostres congèneres sinó és a través del nexa econòmic. La idea del que és comú / comuns, en aquest context, ha proporcionat una alternativa lògica i històrica al binomi Estat i propietat privada, Estat i mercat, permetent rebutjar la ficció que són àmbits mútuament excloents i que només podem triar entre ells, en relació amb les nostres possibilitats polítiques. També ha realitzat una funció ideològica, com a concepte unificador prefiguratiu de la societat cooperativa que l'esquerra radical lluita per construir. No obstant això, hi ha tant ambigüitats com diferències significatives en les interpretacions donades a aquest concepte, que cal clarificar si volem que el principi del comú es tradueixi en un projecte polític coherent.” **Silvia Federici**

<http://www.traficantes.net/sites/default/files/pdfs/Revolucion%20en%20punto%20ce-ro-TdS.pdf>

“Defensem l'autonomia dels nostres cossos: sexualitats lliurement exercides; ple accés a la informació i a l'educació afectivo-sexual; AVORTAMENT LLIURE, GRATUÏT I COGESTIONAT PER LES DONES, les treballadores de la salut i el moviment feminista; maternitats escollides i accés universal a tècniques de reproducció assistida. Exigim la fi de la violència ginecològica i obstètrica. Reivindiquem el reconeixement de les DIFERENTS IDENTITATS DE GÈNERE, de la llibertat d'opció sexual i dels diferents tipus de famílies i unitats de convivència. Combatem totes les VIOLÈNCIES MASCLISTES per acabar amb els feminicidis i tot tipus d'agressions contra les dones i apostem per

l'autodefensa feminista. Volem una VIDA I una MORT DIGNES: reconeixent la nostra dependència mútua, les nostres diversitats funcionals i garantint els drets i el benestar tant de qui és cuidada com de qui té cura d'altres." **Vaga de totes**
<https://vagadetotes.wordpress.com/manifest-adhesions/>

Enllaços i altres referències

Amaia Pérez Orozco "Subversión Feminista de la economía, Aportes para un debate sobre el conflicto capital-vida" Ed. Traficantes de Sueños, Madrid, 2014
http://www.traficantes.net/sites/default/files/pdfs/map40_subversion_feminista.pdf

Carmen Crespo "Desde la precariedad al Buen Vivir, Narrativasfeministas de movimientos sociales de Madrid"
<https://addi.ehu.es/bitstream/10810/15046/1/TFM.%20CRESPOC.%20Desde%20la%20oprecariedad%20al%20BV.2014.pdf>

Colectivo Precarias a la Deriva, "A la deriva (por los circuitos de la precariedad femenina" Ed. Traficantes de sueños, Madrid 2004
<http://www.librosdigitales.org/bitstream/001/312/8/84-932982-9-8.pdf>
<http://www.traficantes.net/dvd/la-deriva-por-los-circuitos-de-la-precariedad-femenina>

Cristina Carrasco (ed.) Con Voz Propia "La economía feminista: ruptura teórica y propuesta política" Edita VientoSur, La oveja Roja, 2014
<http://issuu.com/laovejaroja/docs/introduccion>

Eje de Precariedad. (2014, 13 de Abril). Charla debate "Precariedad, género y luchas laborales". Madrid: Traficantes de Sueños.
<http://www.traficantes.net/actividad/precariedad-genero-y-lucha-laborales>

Federici, Silvia "Revolución en punto cero: Trabajo doméstico, reproducción y luchasfeministas" Ed. Traficantes de sueños,(Madrid, 2013)
<http://www.traficantes.net/sites/default/files/pdfs/Revolucion%20en%20punto%20cero-TdS.pdf>

Guy Standing ¿Quiénservirá de voz al precariado que está surgiendo?
<http://www.sinpermiso.info/textos/index.php?id=4212>

Judith Butler: Repensar la vulnerabilidad y la resistencia, Conferencia 24 de junio, XV Simposio de la Asociación Internacional de Filósofas (IAPH),Alcalá de Henares
<http://paroledequeer.blogspot.com.es/2014/06/repensar-la-vulnerabilidad-por-judith.html>

Silvia I. Gil "Nuevos feminismos, sentidos comunes en la dispersión. Una historia de trayectorias y rupturas en el Estado Español" Ed. Traficantes de sueños, Madrid 2011

http://biblioteca.hegoa.ehu.es/system/ebooks/18836/original/Nuevos_Feminismos.pdf?1332259510

Sonia Herrera Sánchez “Precàries insumises despatriarcalitzant”

http://www.eldiario.es/catalunyaplural/donesenxarxaca/igualtat-patriarcat-insumises_6_369973012.html

Què es la vaga de totes?

<https://www.google.cat/#q=vaga+de+totes>

PAH Sabadell

<http://afectadosporlahipoteca.com/tag/pah-sabadell/>

Precarias Empoderadas

<http://somoprecarias.blogspot.com.es/p/somos-post.html>

http://15mpedia.org/wiki/Precarias_Empoderadas

Vidas Hipotecadas, de Ada Colau y Adrià Alemany.

<http://afectadosporlahipoteca.com/2012/12/10/vidas-hipotecadas-descarga-libro-plata-forma-afectados-hipoteca/>

HuelguistasMovistar: “No somos esclavas. Somos mujeres trabajadoras”

<https://mujerespanyrosas.wordpress.com/2015/05/28/video-huelguistas-movistar-no-somos-esclavas-somos-mujeres-trabajadoras/>

Precarietat a la Universitat de Barcelona: Assemblea de Professorat Reclamant UB

<https://www.youtube.com/watch?v=HMxbjNJOGmw>

“El precariado se está convirtiendo en una nueva clase social” Periódico Diagonal

<https://www.diagonalperiodico.net/global/25874-video-entrevista-guy-standing.html>

El Precariado – GuyStanding : ATTAC.TV

<http://www.attac.tv/2015/02/19333>